

Eroterična pisma.

Pismo VIII. Ljubljana, v novembru 1922.

Dr. E. Š.:

Okultna psihologija.

(Dalej)

Kakor so astralne šeme ali elementarna bitja vidna, če se pojavijo v tridimenzionalni eterski snovi, eterskemu vidcu, tako postanejo tudi misli, ako so utisnjene v astralno snov, vidna ali objektivna, astralnemu vidcu. Svoje lastne misli lahko vsakdo vidi, če si jih prej jasno in določno utisne v snov svojega astralnega telesa. Njih misli ne vidimo, ker nismo inveščani, pač pa jih, če so krepke, nedoločno

čutimo. In pridemo na obsežno polje
telepatije in njenih sorodnih pojav.

Kakor ni pojem „mentalno telo sre-
čen“, tako tudi ni posrečen izraz „tele-
patija“, ki pomenja čutenje v daljavo,
saj daljave ni v astralni, še manj v men-
talni sferi. Med seboj smo ločeni in od-
daljeni le kot fizična telesa, in to raz-
dalje čutimo le toliko časa, dokler se s
svojimi fizičnimi telesi identificiramo.
Kajti le v fizični sferi je čas in prostor
neomejen vladar. Toda že v astralni sfe-
ri je zgubil prostor svojo moč, ker je
omejen le na dve dimenziji. Naša
astralna telesa medsebojno niso ločeni
po nič različna v obliki, kakor so sen-
ce med seboj različne, a razdalja
med njimi ni. Ravno to velja glede
mentalnega telesa in mentalne sfere

v njej prehaja prostor v čas in misli ne loči prostor, ampak čas.

Kakor astralna in mentalna bitja živimo tedaj drug v drugem ter tvorimo v obrisu na prostor čuti. Kar nas loči, kar stavi prepad med nami, ni prostor, ampak Kakovost (Kvaliteta) našega miselnega in čustvenega življenja. Če je Kakovost naših misli in čelja sorodna, smo si blizu; če smo si daleč, je protija. Vrsto sorodne misli, katero nam medo "pošlje", čutimo, če je dovolj močna in jasna, tudi mislimo kot svojo. Seveda vendar "pošlje" ni pravi. Ni nam treba misli nikamor pošiljati: ne daleč, ne blizu, treba jih je le modificirati, prilagoditi anačaju osebe, na katero mislimo, in ona jih sprejme. Misli ne hite in ne lete sem in tja, am-

pač so v "enem in tistem" prostoru in
veljavajo "vsepovsod", kjer najdemo so-
rodno razporeditve, enake oblike. - če
govorimo v klavijaturo, odzvo se nam
v klavirju samo glas one oktave, ki je
na tisti višini, kakor naš glas. Kar ljū-
di sorodnih misli oddaljuje, ni prostor,
ampak čas. Naše lastno življenje se nam
"časovno" oddaljuje. Čustva, ki so nas
nekodaj pretresala do dna, se nam se-
daj zde kot ranje; predmete, ki so
nam pred leti pomenili višek sreče,
so sedaj brez pomena.

Jedro okultne psihologije je včas-
no dejstvo, da je misel naravna sila,
ki deluje v astralni sferi obliko in posta-
ne elementarno bitje, čegar življen-
ska dolžnost je odvisna od jakosti mis-
li, ki deluje v njej. So elementarna bit-

ja. Ki so kakor mehurčki iz mila, traja-
jajoč le par hipov, na kar se razpočijo;
druga trajajo več časa, nas napadajo
in vrenenjsajo po več dni in le poča-
si razpadajo; so pa tudi tako krepka
elementarna bitja, da nas spremlja-
jo celo življenje. Sama na sebi niso ta
bitja niti dobra, niti slaba, ampak mi
jim damo šele določen značaj. Nimajo
namena nam škodovati; njih edini
smoter je živeti in obraniti se močno.
Od nas je odvisno, jih li napravimo za
svoje slugе ali za svoje gospoderje.
Kot slugе nam koristijo, kot gospoder-
ji škodujejo.

Ta elementarna bitja se ne razliku-
jejo samo po trpečnosti, ampak tudi po
velikosti. So majhna, ki nas obdajajo
kakor voj in se tičejo le nas osebn, so

...a tudi ogromna celja, in objemajo
cele rodove, narode, da celo človestvo.
To so bogovi in demoni, produkt posamez-
nih ljudi močne volje in obsežne inteli-
gence. Ti so jih ustvarili, utisnili jih svo-
ji okolici in svoji dolci, ki jih je spre-
jela, gojila in jim dajala življenjsko
moč, da so rastle, se krepili, postali
njihovi neomejeni gospodarji, odločujo-
či ne samo svojo rodu, v katerem
so se rodili, ampak celih narodov in
verov. Aštralna bitja, kakor je Jahve
Mojsesa ali Allah Mohameda sta klasi-
čni primeri takih bogov - demonov.

Da je mogla nastati svetovna vojna
in držati milijone ljudi 4 leta v vojni
psihosi, je delo modernih aštralnih de-
monov, ki se skrivajo pod krinko na-
cijonalnega navdušenja in političnega

prigovor. ... , ki so se
med vojno napili krvi in sovraštva, po
vojni še močnejši, je le okultista malji-
vo.

Čas je tudi v tej zadevi najboljši
adversar. Kakor je izgubil časoma mo-
gočni jahve in tllah svojo moč, tako bo
do tekom let obledeli in oslabele demoni,
pod katerimi ječi človeštvo, in na nji-
hovo mesto bodo stopili drugi. Bodo li
spet kruti demoni ali blagi bogovi,
je odvisno od redarje in prihranje ge-
neracije, kajti človeštvo samo si jih
ustvarja, si kuje verige, a tudi pero-
ti, si jelete liče, v tisti vence. Vsek pa
samerik pripravi a razjimi mislimi
in željami k postanku „mentalitet“ nara-
da, k postanku novih astralnih bitij.

Kajti to je veliki evangelij okultizma,

Evangelij malih in vernatnih, ki nam
omahuje, da je vrako človeško srce ka-
riše astralnih bitij, ki se v njem ali-
rajo in iz njega izžarevajo. Lili nas je
solono, kakšna so ta bitja. Če je naše
srce karše karisti, sovraštva, nera-
dovoljstva, postane tako tudi naša oki-
lica. Če pa smo svoje srce utrdili v
ognju ljubavi in nesebičnosti, sreče in
veselja, postane naše srce, kakor zar-
nica v temi in viharju.

Omultirein je trezen in praktičen,
ni karjav, ni konfuzen, ne nas naj-
mirejš in najpreprostejš: ponavlja
besede evangelija ljubavi, ne dogma-
tično in "moralizujoče", ne z gomečim
"moraš", ampak priprosto z razlaganjem
naravnih pojavov naše notranjosti.

Sledimo mu!

(Konec.)

Uredaja: Pripravljali odbor JTD v Ljubljani.